

tíðindablaðið sosialurin

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kalmur Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

oddagrein

Ein seinasta ávaring til Tjóðveldis-flokkinn

TVIDRÁTTUR og ósemja er í nýggju samgonguni — ja, longu áðrenn hon hevur fest rót í Tinganesi.

HÓAST formaður Fólkaflaksins longu friggjadagin í danska útvarpinum útrópt seg sjálfvan til nýggjan lögmann — og hóast sami maður um somu tíð boðaði frá, at nú skuldi tingfundur ásetast til at velja landsstýris-menn og nevndir, so visti tað seg skjótt, at hetta kortini ikki varð so.

SAMA dag kemur formaðurin í einum av hinum samgonguflokkunum, Signar Hansen úr Tjóðveldisflokkinum, fram í føroyska útvarpinum og boðar frá, at teir — samgongan — als ongan lögmann hava valt. Hesin spurningurin er als ikki viðgjörður í »samgonguni«.

MEN ikki nóg mikið við tí. Í somu samrøðu við danska útvarpið sigur formaður Fólkaflaksins m.a.: »Namibia-spørsmålet er en af de første sager, jeg skal prøve på at få løst. Men hann sigur einki um hvussu — annað enn at hann skal tosa við danska uttanríkisráðgjafar um málið.

EISINI hesum visir samgongu-partnarin í Tjóðveldisflokkinum aftur. Tað fyriliggur als eingin avtala í samgonguni um, hvussu Namibia-málið skal loysast.

IKKI kann sigast annað enn, at henda »littla episodane boðar ikki júst frá góðum, tá vit hugsa um, at tað eru boð eftir einum sterku landsstýri til at taka sær av trupulleikunum í sam-felagnum. Fólk spyrja nú við røttum, hvat okkum stendur í væntu, tá tey stóru málini skulu viðgerast og loysast, nú hesir fyra flokkarnir longu eru farnir at klandrast!

TJÓÐVELDISFLOKKURIN skal annars hava tað rós, sum honum er uppi-borið. Ímeðan allir hinir flokkarnir máttu gevast við sínum samgongu-royndum, so hevur tað eydnast Tjóðveldisflokkinum at halda tær í rætti-liga langa tíð. Samráðingarmenn

floksins hava vissuliga gjørt sær stór-an ómak fyri at fáa hesa samgong-una upp at standa.

AT Tjóðveldisflokkurin hevur hildið so leingi á at fáa hesa samgonguna, visir bert, hvussu stóran dent flokk-urin leggur í eitt samarbeiði við Fólkaflakkin.

FLOKKURIN eigur tó at ásanna longu nú, at hetta kann vera rættliga vandamikið spæl — at fara í samar-beiði við fyrrverandi »erkafiggind-ane«, sum við valið fekk ein strykran høggravong. Tað eru tjóðveldisfólk, sum longu hava sæð henda vanda. Ein teirra ger vart við hetta í blaðnum í dag.

JAVNAÐARFLOKKURIN ætlar sær ikki at leggja seg út í eitt innanhýsis stríð ella ósemju í Tjóðveldisflokk-inum, men sum samgongufelagi í fyra ár, kennir Javnaðarflokkurin tað sum sína skyldu at ávara leiðsluna í Tjóð-veldisflokkinum — tann vandamíla kós, tit hava sett við at samarbeiða við Fólkaflakkin — kann koma ikki bert tykkum sjálvum aftur um brekku — men kann eisini vera teirri felags sök, ið bæði javnaðar- og tjóðveldis-fólk hava vart og stríðst fyri í fyra ár — ein dyggur smeitur. Ein partur av hesi sök okkara var at visa frá okkum ta andstyggiliga apartheidskipanina í Suðurafrika og at royna at seta handilslig tiltøk í verk ímóti hesi skip-an. Nú hálsar Tjóðveldið um og fer í samgongu við ein flokk, sum ger beint tvørturímóti, nevniliga eggjar reiðarum til at gera samstarvsavtalur við apartheidsstýrið har.

JÚ, vissuliga er Tjóðveldisflokkurin á eini vandamiklari kós, skulu vit taka lovorð tjóðveldismanna um at verja mannarættindi, demokrati o.l. fyri fullt. Hetta skal so vera seinasta ávar-ingin til tykkara. Sjálvandi skal Tjóð-veldisflokkurin sleppa at sigla sín egna sjógv. Men sigið so ikki, tá tit eru komnir í veruligan vandasjógv, at tit ikki vóru ávaraðir frammanundan.

jamú

Vandi í hvørjari vælferð

Gamalt er, at tað er vandi í hvørjari vælferð. So í einum so framkommum vælferðarsamfelagi sum okkara, munnu finnast nógvir vandar. Soleiðis er tverri eisini, mugu vit sanna, og ein tann størsti hevur vist seg at vera ferðsluvandin.

Í einum so litlum sam-felagi sum okkara merkist tað hvørja ferð, einhvør vanlukka hendir. Tað verið seg á sjógv í ella landi. Tað er altíð onkur, sum ein kennir, ella einhvør starvsfelagi o.s.fr. veit at siga, at nú var tað hann ella hann, sum misti. Og tað rakar meint hvørja ferð.

Sum so mangan nevnt, er ferðslan hjá okkum ein av alræstarstu vandanum í okkara vælferðarsam-felagi. Og hóast tað verður gjørt nógv og gott arbeiði til tess at tryggja hesa sum best, so vil tað altíð verða so, at onkur er, sum ikki tekur við raðum. Serliga er tað tann so-

nevnda náttarkoyringin, sum vist verður á. Hvussu ofta hoyra vit ikki um svevnleys foreldur, sum liggja bangin um børnini, sum farin eru í dans har ella har. Og oftast fara tey við einum, og koma so aftur við øðrum.

Eg skal ikki her koma við nakrari patentloysn, hvussu hetta skal stoð-gast. Men eg kann tó ikki lata vera við at bera fram nakrar hugsanir, ein hevur gjørt sær. Tá tað nú er so vorðið, sum tað er, hvussu hevði so verið við eini av-talu millum foreldur og børn, áðrenn farið varð av-stað. T.d. at børnini søgdu frá, hvar tey fóru, og av-talaðu við t.d. pápan ella annan í húsnum (tað er næstan ikki hús við ongum bili), at koma eftir teimum, tá dansurin, veitslan ella hvat tey nú vóru til, endaði.

So verður sagt, at tað ger ungdomurin ikki í dag. Eingin vil hava »tey gomlu« malandi uppi í um

náttina. Og hvat so, um tey ætla sær eitt fitt lítið friggj aftan á dansin? Skal mammam so vera við?

Nei sjálvandi skal hon ikki tað. Men alvaratos. Hevði tað hóast allar for-dómar og moralprædikur ikki verið tryggari hjá mangari mammu at vita sær, at tey ungu vóru á einum kamari heima — um tað so var í somu song — heldur enn at rekast í einum tilvildarlígum bili millum bygdur?

Og ikki skuldi tað heldur verið neyðugt, at tað var sami persónur, sum hvørt danskvöld koyrði ungdomin. Tað er nú so, at oftast eru tey fleiri í fylgi, so um foreldr-ini eisini tóku seg saman og skiftust um at koyra, hevði hetta uttan iva verið ein máti at bótta um trygg-leikan.

Edvard er bert ein spurn-ingur um álit millum ætt-arlið. Og ikki minst um ábyrgd.

Edvard í Skorðini Joensen

Líkningarráðið og P-talið

Nú ein dagin fekk eg hetta brævið frá Lík-n-ingarráð Føroya, har teir biðja meg senda P-talið til peningastovn-arnar.

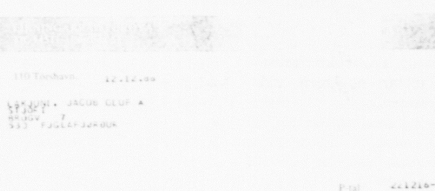
Tað er at undrast á, at Líkningarráð Føroya biður um eitt P-tal, sum bæði teir sjálvir og peningastovnarir hava!

Samvitskan man ikki vera for góð! Tí hvi biðja myndugleikarnir um nakað, sum teir longu hava? Man tað ikki vera tí, at teir hava ikki loyvi at taka tað uttan at spyrja borg-arin eftir?

Eg fari at biðja alt Føroya fólk lesa væl tær tvær nýastu regl-urnar í hesum skriv-inum, sum hvørt mans-barn í Føroyum hevur fingið. Har stendur: »Eftir 1. desember 1989 verður ikki loyvt at taka út av konti tygara ella at stovna nýggjar konti, ta ið persontal tygara ikki er skrá-sett«.

Hetta man vera grovasta ultimatum, sum føroyingar nakrantíð hava fingið! Sjálvur havi eg mó-t-mælt hjá Líkningar-ráðnum. Spurdi teir, hvør fekk peningin, tá ið kontoin bleiv stongd. Svárið var, at peningurin fall til bankan ella til lands-stýrið.

Havi eisini tosað við triggar bankastjórar

Visandi til lógtingslóg nr. 86 frá 1. september 1983 um landskatt og komm-uniskatt við seinu broytingum skal persontal tygara verða skrásett á øllum inn- og úttíðskotti í peningastovnum v.m.

Tygum verða biðin um at senda tygum til tann peningastovnur v.m. sum tygum hava inn- ella úttíðskott í og upplýsa persontal tygara. Hetta kann t.d. verða gjørt í samband við tygum í øðrum óndum skulu í samband við peningastova tygara.

Persontal tygara stendur á hesum skivi. Tá ið upplýsingar verða givnar banka ella sprikassa, skal banka/sprikassabók ella kontantvort fyrvissast og góðkent samlokagongd, sum t.d. pass, persontalsskott, sprikassabók, ella farabreyt. Hetta skel koma ensin viðna nýtt samlokagongd, um tygum ikki hava annað samlokagongd.

Eftir 1. desember 1989 verður ikki loyvt at taka út av konti tygara ella at stovna nýggjar konti, ta ið persontal tygara ikki er skrásett.

Líkningarráð Føroya

um hetta. Teir siga, at peningurin fellur til landsstýrið. Eg haldi ikki, at teir vóru glaðir um, at P-talið verður brúkt í hesum sam-bandi. Eg spurdi ein av teimum, hvat hann fór at gera, um min ella ein onnur konto bleiv stongd, og landsstýrið bað hann um peningin. Fór hann goðvilliga at lata teimum hann? »Nei!« svaraði hann mær, »tá ætli eg mær at leggja saki!«

Sjálvur eri eg foddur í 1916, (sum tit siggja á P-talinum). Fór til skips í 1931 og sigldi út í eitt í 47 ár. Síðan eg legðist uppi, havi eg

eisini fingist við skip og havi roynt at klárað hvørjum sitt.

Men hvat hendir nú? Jú, eftir tann 1. desem-ber 1989 verður persontal føroyski borgararætt-urin tikin frá mær og øllum øðrum, sum ikki lýða harraboðini úr Tinganesi, og tú verður gjörður friðleysur!

Hvar er grundlógin, sum sigur, at »ejen-domsretten er ukræn-kelig«, og hvar er demokratið?

Eg fari at enda við at heita á alt Føroya fólk um saman við mær at mótmæla hesum!

Fuglafirði, tann 3/1 '89.
Jakup Oluf á Lakjuni